

tens Vedkommende er sat til den for her hjemmehørende Selskaber gældende Mindsteprocent 5 og for Formueskattens Vedkommende til den gældende faste Afgift af 2 p. m.

Med Hensyn til Selskabsbeskatningen i øvrigt skal man særlig henlede Opmærksomheden paa Regelen i Forslagets § 2 om Beregningen af Indkomstprocenten og den dermed sammenhængende Regel i det efterfølgende Stykke om Beregningen af det skattefri 4 pCt. Fradrag efter Bestemmelsen i Lov af 8. Juni 1912 § 8, 5. Dette Fradrag, der væsentligst skyldtes Ønsket om i nogen Grad at raade Bod paa den i Selskabsbeskatningen liggende Dobbeltbeskatning, derigennem at man fritog et Beløb svarende til normal Rente af Selskabskapitalen for Beskatning som Udbytte, skal efter Loven af 8. Juni 1912 beregnes af den „indbetalte“ Aktiekapital. Det synes paa Forhaand naturligst at forstaa dette sidste Udtryk som alene havende Hensyn til den af Aktionærerne indbetalte Aktiekapital, men ved forskellige Højesteretsdomme er det statueret, at til Aktiekapitalen maa i denne Forbindelse medregnes ogsaa Beløb, der fra Reservefonden overføres til Aktiekapitalen, saavel som Beløb, der henføres til denne som Følge af, at Værdien af Selskabets Aktiver overstiger den bogførte Værdi (den skjulte Reserve).

Det er indlysende, at denne Forstaaelse, der i sig selv synes at gaa ud over, hvad Hensynet til Dobbeltbeskatningen med Rimelighed kan medføre, er egnet til at mindske Udbyttet af Selskabsbeskatningen, dels direkte gennem Forøgelsen af det skattefri Fradrag, dels indirekte gennem Formindskelse af Udbytteprocenten og derigennem Henførelsen under en lavere Skatteprocent. Naar dette sidste Forhold ikke tidligere gjorde sig gældende i mærkbar Grad, skyldtes det naturligvis den ringe Stigning i den ordentlige Skatteskala for Selskaber, men allerede under de talrige Kapitaludvidelser i de sidste Aar har Hensynet til den stærkere Beskatning formentlig gjort sig gældende, og det synes ikke tvivlsomt, at det nu for at sikre den virksomme Gennemførelse af Forslagets højere Skattesatser vil være nødvendigt at neutralisere Virkningen af saadanne særlige Kapitaludvidelser.

Under Hensyn til Bestemmelsernes skærpene Karakter har man dog anset det for rettest kun at lade dem gælde for

Udvidelser foretagne efter Begyndelsen af det Driftsaar, der normalt vil ligge til Grund for Beskatningen i Skatteaaret 1920—21 altsaa fra 1. Januar 1919.

I Forbindelse med nysnævnte Bestemmelser skal man derhos fremhæve Bestemmelsen i Forslagets § 7 om Beskatning af Friaktier som Udbytte. Forsaavidt Udstedelsen af Friaktier alene benyttes som en Form til at dække over Udbetaling af et enkelt Aars Udbytte, er det neppe tvivlsomt, at de allerede efter Bestemmelsen i Loven af 8. Juni 1912 § 4e maa beskattes som saadant. Hvor dette derimod ikke kan godtgøres at være Tilfældet, maa det saavel efter Udtalelser fra Landsoverskatteraadet som efter foreliggende Retsafgørelse antages, at de gældende Regler ikke hjemler Adgang til saadan Beskatning, idet Udstedelsen af Friaktier herefter alene kan anses som en Frigørelse overfor Aktionærerne af en Del af Selskabets Formue, der i Forvejen ejedes af disse. Imidlertid er det jo givet, at Udstedelse af Friaktier som Regel kun vil finde Sted, naar Selskabets Reserver giver det fornødne økonomiske Grundlag herfor, og da saadanne Reserver ikke mindst under de nuværende Forhold som Regel skyldes opsparet og henlagt Udbytte, synes det naturligt at beskatte Modtagelsen af Friaktier paa samme Maade som Modtagelsen af Udbytte. Vilde man herimod anføre, at Overførelsen af den til Friaktiernes Værdi svarende Andel af Reservefonden til Aktiekapitalen i Virkeligheden kun er en Ompostering, der ikke bringer Modtageren af Friaktien nogen effektiv Gevinst maa heroverfor fremhæves, at samme Forhold til en vis Grad gør sig gældende overfor Aktier, der købes med vedhængende Udbytte, og under de nuværende Forhold, hvor Udbyttedeklarationer gaar op indtil 100 pCt. eller mere, turde Forskellen mellem de nævnte Tilfælde i her omhandlede Henseende ikke være afgørende. Endelig maa der i denne Forbindelse henvises til, at en Regel som den foreslaaede staa i naturlig Tilknytning til de foran omhandlede Bestemmelser i Forslagets § 2, der netop gaar ud paa fremtidig i fiscal Henseende at se bort fra den Del af Aktiekapitalen, der skyldes Overførelse fra Selskabets Reserver.

Hvad der gælder Friaktier, maa naturligvis paa tilsvarende Maade gælde Aktier, der forbeholdes Aktionærerne for et Vederlag mindre end deres faktiske Værdi,